

časa lebdela v zraku, nato pa pikirala proti tlom. Ujeda se je usedla na oljko *Olea sativa* 15 metrov od ceste in kraja opazovanja. Žal daljnogleda nisem imel pri roki, vendar sem ptico videl dovolj dobro, da sem jo določil za kačarja. Po mojih izkušnjah s kanjami je bil opazno večji in močnejši od teh ujed. Glava je bila zelo velika in svetlo siva, prav tako sive so bile tudi peruti. Zaradi oddaljenosti je trup deloval umazano belo, podoben barvi glave, le da je bil nekoliko svetlejši. Orel je imel peruti ob korenu rahlo razširjene, verjetno zaradi vročine. Po treh minutah opazovanja sem moral zaradi neustreznosti kraja opazovanja odpeljati naprej, vendar je orel ves čas ostal na istem mestu. Ko sem po treh dneh ponovno obiskal to območje, pa kačarja nisem več opazil.

Luka Korošec, Mlinska 14, 2251 Ptuj

Kanja *Buteo buteo*

Common Buzzard - three cases of a

Tree Sparrow *Passer montanus* breeding in the nest as well as in close proximity of the nest of a Common Buzzard at Ljubljansko barje during 1998-1999 (C Slovenia)

Na Ljubljanskem barju sem 29.3.1998 v smeri proti Mateni pregledoval gnezda srak in sivih vran. V gnezdo, ki ga je leto predtem zgradila siva vrana *Corvus corone cornix*, se je vselila kanja, notranjost gnezda je bila bogato postlala s suho koruznico. V gnezdu so bila že tri jajca, celotno leglo pa je štelo štiri (4) jajca. 15.5.1998 so bili v gnezdu trije mladiči (245, 390 in 471 g) in sem jih tudi obročkal. Zanimivo dogajanje pa se je začelo 15. 5., ko sem pozorno pogledal na suhe travnate bilke, vpletene med vejevje gnezda, in ugotovil, da gre za gnezdo v gnezdu s čisto majnimi mladiči poljskega vrabca *Passer montanus*. Zanimivo, starih nisem nikoli videl ali slišal, kajti očitno so toliko previdni, da so se vedno predčasno umaknili. Ob naslednjem obisku kanjinega gnezda sem v gnezdu poljskega vrabca našel šest (6) bolj ali manj že

operjenih mladičev (17, 18, 18, 19, 19 in 20 g) in jih obročkal. Domnevam, da ima poljski vrabec v kanjinem zavetju večje možnosti, da uspešno vzredi naraščaj, kar se je v opisanem primeru tudi zgodilo. V letu 1999 pa sem bil blizu Kozlerjeve gošče priča še zanimivejšemu dogajanju. Kanja je naredila novo gnezdo na jelši *Alnus glutinosa* na višini 12 metrov, pod njim, ob deblu v rogovili, pa poljski vrabec. Pozneje so poljski vrabci zgradili še eno gnezdo, ki pa je bilo 2 metra oddaljeno od kanjinega, naslonjeno prosto na vejo in žal nedosegljivo. Obe gnezdi poljskega vrabca sta bili narejeni izključno iz suhih bilk, previdnih staršev pa tudi tukaj nisem videl. Nemara najzanimivejše opazovanje v letu 1999 pa je bilo tisto, ko je imel poljski vrabec gnezdo v rogovili jelše pod gnezdом kanje, medtem ko je bilo drugo gnezdo poljskega vrabca prosto na veji, oddaljeno od kanjinega gnezda 2 metra.

Ivo A. Božič, Na jami 8, 1000 Ljubljana

Koconoga kanja *Buteo lagopus*

Rough-legged Buzzard - flying over a field at Slovenska Bistrica on December 27th 1997 (NE Slovenia)

Naposled se je posrečilo tudi meni - videti koconogo kanjo, namreč. Večina opazovanj koconogih kanj izvira iz SV Slovenije, in sicer iz druge polovice zime (SOVINC, A. (1994): Zimski ornitološki atlas. TZS, Ljubljana, str. 158-159). Moje opazovanje se z zgornjo ugotovitvijo ujema le deloma, saj sem to ptico imel priložnost srečati že 27.12.1997 pri Slovenski Bistrici. Tega dne sem se iz doline Dravinje odpravil domov po cesti prek ravnice pred Slovensko Bistrico, ki je bila še pokrita s snegom. Ptice ob cesti ni bilo kdove koliko: komaj kakšen fazan *Phasianus colchicus* in kanja *Buteo buteo*, ki je s količka oprezala za plenom. V bližini vasi Črešnjevec pa je cesto preletela kanja, ki je na prvi pogled delovala svetlo.

Postal sem pozoren, in glej ga zlomka! Pogled se mi je ustavil na belem repu s črno obrobo, kar je najbolj značilno znamenje koconoge kanje. Prevzet od "novovrstnega" opazovanja sem brž ustavil ob robu ceste in pričel sestavljati teleskop. Ko je bilo vse nared, sem pregledal zasneženo polje, vendar sem opazil le še dve kanji, ki sta se preganjali po ravnici. Kljub nenadnemu srečanju s koconogo kanjo sem bil z opazovanjem zadovoljen, saj je bilo to moje prvo srečanje s to vrsto. Denimo lep prispevek k mojemu "twitcherskemu" delovanju v ornitologiji.

Al Vrezec, Pražakova 11, 1000 Ljubljana

Veliki klinkač *Aquila clanga*

Spotted Eagle - two (2) first-year individuals at Stržen on November 10th 1998 (Ljubljansko barje, C Slovenia)

Dne 10.11.1998 sem čas pred začetkom predavanja izkoristila za krajši sprehod ob Strženu z Damijanom Dencem. Stržen je lokalno ime za staro strugo Ljubljance, ki jo lahko v obliki zaraščajočega se kanala vidimo nekje na pol poti med Notranjimi Goricami in Podpečjo. Svojo vodo je stara struga izgubila že v antiki, ko so Rimljani reko speljali bliže kamnolomu v Podpeči, od koder so v Ljubljano s čolni in ladjami vozili gradbeni material. Ob Strženu vodi miren, ne preveč obiskovan kolovoz v smeri proti Bevkam, ki v času selitve vedno ponudi kaj redkega. Tja sva se odpravila v upanju, da bova videla tisto, kar so nekateri kolegi hodili občudovat že kakšen teden - dva velika klinkača. V zraku je bilo vsaj deset (10) kanj *Buteo buteo* in v mojih željah je bila vsaka videti prav orlovsko velika. V grmovju je po prašičje zakrutil mokož *Rallus aquaticus*, nad glavo so nama letale zakasnele pribe *Vanellus vanellus*, na vrhu hrasta pa je sedel veliki srakoper *Lanius excubitor*, oprezajoč za plenom. Končno sva na nekem golem drevesu zagledala tisto, kar sva iskala. Mlada orla sta mirno sedela na vejah

precej daleč od naju, vendar sva s teleskopom kljub temu dobro videla tri linije belih pik na perutih. Ptici sta bili očitno na selitvi, in ker sta tu zaradi poplav naleteli na bogato lovišče, sta se ustavili za dalj časa.

Katarina Senegačnik, Gorkičeva 14, 1000 Ljubljana

Kragulj orel *Hieraaetus fasciatus*

Bonelli's Eagle - An adult on June 17th 1999 near Martinščica on the island of Cres (Gulf of Quarnero, Croatia)

Na zahodnem delu otoka Cresa, približno 2 kilometra vzhodno od Martinščice, sem 17.7.1999 opazoval odrasel osebek kraguljega orla. Zgodaj popoldne sem tik ob cesti, ki vodi proti Martinščici, zagledal veliko, vitko ujedo, ki je nizko preletavala s sredozemskim grmičevjem poraslo pobočje. Ptica je bila očitno na lovu za plenom pri tleh, saj je nenehno preletavala isto območje in oprezala z iztegnjenim vratom. Dvakrat se je strmoglavo spustila, a se je obakrat praznih krempljev hitro dvignila v močnem vzgornem vetru. V letu so jo spremljali rumenonogi galebi *Larus cachinnans*. Ujeda je delovala nekoliko večje, a skorajda ravno tako vitko kot galebi. Ob petminutnem srečanju sem si lahko dodobra ogledal značilnosti kraguljega orla, ki sem ga opazoval prvič. K vtisu vitkosti sta poleg razmeroma ozkih peruti prispevala še dolgi vrat in pa dolgi, ozki rep s popolnoma ravnim zadnjim robom. Med barvnimi značilnostmi mi je najbolj ostala v spominu zelo svetla spodnja stran ter svetli rep z izrazito črno progo na konici. Tudi zadnji rob peruti je imel jasno odrezano temno progo, nekoliko ožjo od repne. Podperutni krovci so zarisali le šibko poudarjeno temno diagonalno progo po spodnji strani peruti - precej svetlejšo, kot jo kažejo mnogi priročniki. Po obarvanosti je šlo bržkone za odraslo ptico. Bolj kot z obarvanostjo me je ptica presenetila s svojim izredno spretnim in hitrim letom. Zdelo se je, da v